

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

**ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16**

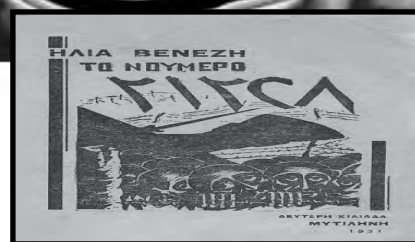
**ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ**

Εθνικό Απολυτήριο, Ιδιωτικά Πανεπιστήμια Σχολεία εξεταστικά κάτεργα , κλειστά για τους φτωχούς μαθητές **σελ.3**

80 χρόνια από την εκτέλεση των 200 αγωνιστών στην Καισαριανή **σελ. 5**

Βιβλιοπαρουσίαση: «Το νούμερο 31328» του Ηλία Βενέζη, με αφορμή τα 100 χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του **σελ 8**

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ**Απριλίου 2024****Επικοινωνία:****math.antep@gmail.com****math-antepithesi.blogspot.gr****Τηλέφωνα:****Αθήνα: 6906775377****Θες/νίκη: 698 118 6930****Γιάννενα: 698 851 0414****Πάτρα: 694 634 2176****Μαθητική Αντεπίθεση****ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ**

Η κρίση της παγκόσμιας οικονομίας ολοένα και βαθιάει. Βιώνουμε ένα νέο ξέσπασμά της και τα «σπασμένα» καλούμαστε να πληρώσουμε οι «από κάτω», νεολαία και εργαζόμενους. Η ακρίβεια στα βασικά αγαθά γονατίζει τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία, εξαπλώνεται ραγδαία η φτώχεια και η εξαθλίωση, δημιουργώντας τρομακτικές κοινωνικές ανισότητες. Χιλιάδες νοικοκυριά μένουν χωρίς ρεύμα και θέρμανση. Το βάθεμα της κρίσης εντείνει τους ανταγωνισμούς μεταξύ των χωρών. Έχουν περάσει δυο χρόνια από το ξέσπασμα του μετώπου στην Ουκρανία, ενώ νέα πολεμικά σύννεφα πυκνώνουν και σκεπάζουν κάθε γωνία του πλανήτη, απειλώντας για άλλη μια φορά την ανθρωπότητα.

Οι λαοί του κόσμου είναι μάρτυρες σε μια γενοκτονία. Το σιωνιστικό κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ έχει εξαπολύσει, εδώ και μήνες, μια εκστρατεία πραγματικής εθνοκάθαρσης ενάντια στους Παλαιστίνιους. Οι ανελέητοι βομβαρδισμοί της Γάζας, η ισοπέδωση και οι εισβολές σε νοσοκομεία και σχολεία, ο στραγγαλισμός από την έλξη νερού, τροφίμων, ρεύματος, καυσίμων, έχουν δεκάδες χιλιάδες θύματα, τα περισσότερα άμαχοι, παιδιά, βρέφη. Οι σιωνιστές-χασάπηδες χτυπάνε και στη Δυτική Όχθη, θέλουν να γονατίσουν την παλαιστινιακή αντίσταση, να προχωρήσουν σε πλήρη εκτοπισμό των Παλαιστίνιων, που σπρώχνονται ξανά στην προσφυγιά. Ταυτόχρονα, πληθαίνουν οι πολεμικές εστίες. Το Ισραήλ επιτίθεται σε Λίβανο, Συρία, Ιράκ και Ιράν υπό την προστασία των δυτικών, κυρίως των ΗΠΑ. Τα αμερικάνικα αεροπλανοφόρα στην Ερυθρά Θάλασσα,

με αφορμή τους Χούθι, βομβαρδίζουν την Υεμένη. Η ανάφλεξη ενός ακόμα μετώπου (μετά την Ουκρανία) θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες και τρομακτικούς κινδύνους για τους λαούς.

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται υπό διάλυση. Οι επενδύσεις έχουν βουλιάξει, το χρέος αγγίζει αστρονομικά ύψη, η ανεργία εκτινάσσεται ιδιαίτερα για τους νέους. Τα έξοδα ενός νοικοκυριού για τα απολύτως απαραίτητα αλλά και τα ποσοστά φτώχειας ολοένα αυξάνονται. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη μας σέρνει πιο βαθιά στον πόλεμο. Στέλνει τεράστια ποσά σε εξοπλισμούς στην Ουκρανία, τα οποία στερούνται από τις κοινωνικές μας ανάγκες, στέλνει φρεγάτες στην Ερυθρά θάλασσα και έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε μια απέραντη βάση του ΝΑΤΟ. Οι πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων, το ανελέητο τάισμα κρατικού χρήματος σε ιδιώτες, εφαρμόζονται από την κυβέρνηση με λύσσα σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, προετοιμάζοντας έτσι νέα μεγάλα εγκλήματα και γιγαντιαία κέρδη για τους επιχειρηματίες.

Στην Παιδεία αυθαίρετα και αντισυνταγματικά γίνεται προσπάθεια κατάργησης του άρθρου 16. Επικαλούμενοι τις οδηγίες της ΕΕ θέλουν να ξεφορτωθούν την δημόσια και δωρεάν παιδεία με την ψήφιση του νόμου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Η ίδρυση τους θα έχει ολέθριες συνέπειες (και) για τους μαθητές. Γιγαντώνεται ο ταξικός αποκλεισμός από την τριτοβάθμια εκπαίδευση στα πιο φτωχά στρώματα. Σωρεία αντεικπαιδευτικών διατάξεων (ΕΒΕ, τράπεζα θεμάτων) έχουν στόχο να κλείσουν την πόρτα των δημοσίων πανεπιστημίων στα πιο φτωχά στρώματα. Επιπλέον, από το 2024 θέλει να επιβάλλει έναν νέο καθεστώς, ονόματι «εθνικό απολυτήριο», όπου ουσιαστι-

κά ο βαθμός που θα παίρνει κάποιος μαθητής στις ενδοσχολικές εξετάσεις τις Α' και Β' λυκείου θα παίζει ρόλο για την είσοδο του στο πανεπιστήμιο. Αυτό σημαίνει πως οι πανελλήνιες εξετάσεις μεταφέρονται και στις 3 τάξεις του λυκείου! Μετατρέπουν έτσι τα σχολεία σε εξεταστικό κάτεργο όπου κάθε βαθμός θα κρίνει το μέλλον μας. Η είσοδος μας στα πανεπιστήμια γίνεται ένας ατελείωτος γολγοθός καθώς οι θέσεις των ΑΕΙ συνεχώς μειώνονται και τα θέματα των εξετάσεων θα γίνονται ολοένα και δυσκολότερα. Άρα όποιος μαθητής δεν έχει χρήματα για να πάει στο «καλύτερο» φροντιστήριο κινδυνεύει να μην περάσει σε καμία σχολή και να πεταχτεί στην ανειδίκευτη-μαύρη εργασία.

Ο Μητσοτάκης έρχεται όλο και περισσότερο σε σύγκρουση με πλατιά κομμάτια των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας, και έτσι βρίσκεται όλο και πιο αποδυναμωμένος και απομονωμένος. Η μαζική και αποφασιστική εναντίωση της νεολαίας στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, οι κινητοποιήσεις των αγροτών, η απεργία-διαρκείας των δικηγόρων, οι μαζικές απεργιακές διαδηλώσεις τις 28/2 σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, η μαζική αγανάκτηση και οργή για τη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών αλλά και για δολοφονικά μέτρα όπως π.χ. η πλήρης εμπορευματοποίηση της υγείας (χρέωση των απογευματινών χειρουργείων και των παραπεμπτικών κ.ά.), δείχνουν όλο και πιο καθαρά ότι οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα συνειδητοποιούν αυτή την αλήθεια, ότι πλέον η μόνη διέξοδος είναι στους δρόμους. Το παρών τεύχος της εφημερίδας της Μαθητικής Αντεπίθεσης, έρχεται να φωτίσει αυτή την δύσκολη κατάσταση και να αναδείξει τα καθήκοντα του μαθητικού κινήματος. Καλούμε κάθε μαθητή και μαθήτρια να παλέψει μαζί μας για να οργανώσουμε έναν αγώνα διαρκείας για την ζωή και το μέλλον μας.

Εθνικό Απολυτήριο, Ιδιωτικά Πανεπιστήμια Σχολεία εξεταστικά κάτεργα , κλειστά για τους φτωχούς μαθητές

Μετά την ψήφιση του νόμου για την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων ο Πιερρακάκης ανακοίνωσε νέο νομοσχέδιο για την πλήρη διάλυση των Λυκείων. Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να εμπορευματοποιήσει εντελώς την δευτεροβάθμια εκπαίδευση μετά τους νόμους Κεραμέως. Θα μετατρέψει το σχολείο σε εξεταστικό κάτεργο και σε προνόμιο λίγων μαθητών που θα έχουν να πληρώνουν χιλιάδες ευρώ σε φροντιστήρια.

Μία από τις πιο βασικές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου αποτελεί το «Εθνικό Απολυτήριο». Το συγκεκριμένο μέτρο αποτελεί τον χειρότερο ταξικό κόφτη που έρχεται να προστεθεί στην ΕΒΕ, την Τράπεζα Θεμάτων και τις εξετάσεις PISA. Η κυβέρνηση της ΝΔ επιδιώκει να γυρίσει το σχολείο εκατό χρόνια πίσω με το Εθνικό Απολυτήριο αναγκάζοντας τους μαθητές να δίνουν σε κάθε τάξη του Λυκείου πανελλήνιες εξετάσεις. Συγκεκριμένα: α) για την εισαγωγή στα ΑΕΙ θα μετράει ο βαθμός σε 4 μαθήματα των οποίων η ύλη θα καθορίζεται από την Τράπεζα Θεμάτων, β) οι απόφοιτοι θα παίρνουν Εθνικό Απολυτήριο με τον βαθμό να προκύπτει είτε από τις τρεις τάξεις του Λυκείου (Α' Λυκείου 10%, Β' Λυκείου 30%, Γ' Λυκείου 60%), είτε από τις τελευταίες δύο (Β' Λυκείου 30-40% και Γ' Λυκείου 60-70%), γ) για να μπει κανείς στο πανεπιστήμιο θα πρέπει να αποκτήσει βαθμό εισαγωγής από τον μέσο όρο που θα προκύψει στα 4 εξεταζόμενα μαθήματα προσανατολισμού και να κάνει έτσι μηχανογραφικό. Ο βαθμός της Β' Λυκείου θα συνυπολογίζεται μόνο εάν είναι καλύτερος από αυτόν της Γ' Λυκείου.

Οι δολοφόνοι της ΝΔ συνειδητά αυξάνουν τον αριθμό των εξετάσεων στα Λύκεια, ώστε όλο κι λιγότεροι μαθητές να μπαίνουν στα πανεπιστήμια. Ένας μαθητής και η οικογένειά του αναγκάζεται να βρει χιλιάδες ευρώ για τα φροντιστήρια σε όλο το Λύκειο, για να περάσει στα ΑΕΙ, μόνο και μόνο για να σπουδάσει στα πανεπιστήμια με δίδακτρα που ονειρεύεται ο Πιερρακάκης.

Έτσι, ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για την ιδιωτικοποίηση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ο αριθμός των μαθητών που έχει αυτή την δυνατότητα είναι μια πολύ μικρή μειοψηφία σε σχέση με τα παιδιά των φτωχών οικογενειών που δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε βασικά αγαθά. Ο ταξικός αποκλεισμός των φτωχών από τα σχολεία γιγαντώνεται. Το «νέο σχολείο» αυξάνει το άγχος, την ανταγωνιστικότητα μεταξύ των μαθητών, προκειμένου να επιτύχουμε τους στόχους των ποσοστών σε κάθε τάξη του Λυκείου. Ο Μητσοτάκης θέλει ο αριθμός των μαθητών που θα έχει μόνο απολυτήριο Γυμνασίου να αυξηθεί ραγδαία, για να μας αναγκάσει να εργαζόμαστε από τα δεκαπέντε μας με μισθό-ψίχουλα και χωρίς δικαιώματα.

Όλες τις παραπάνω συνέπειες σφραγίζει ο νόμος για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που ψηφίστηκε στις 8/3 από την κυβέρνηση της ΝΔ. Η κατάργηση στην ουσία του άρθρου 16 που κατοχυρώνει την δημόσια-δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης χτυπάει άμεσα και τους μαθητές με την τεράστια υποχρηματοδότηση στα σχολεία και την αξιολόγησή τους, τον διαχωρισμό των σχολείων σε καλά και κακά ανάλογα με τα χρήματα που λαμβάνουν, το πολλαπλό βιβλίο που τώρα μπορεί να το πληρώνουμε από την τσέπη μας! Κυρίως όμως αυτός ο εκτρωματικός νόμος έχει ως βασικό σκοπό μια ολόκληρη γενιά μαθητών να μην περάσει ποτέ την πόρτα των πανεπιστημίων, όπως ακριβώς δεν μπόρεσαν οι παππούδες μας!

Το τελευταίο διάστημα των κινητοποιήσεων, η κυβέρνηση μαζί με τους μπλε διευθυντάδες της, προκειμένου να καταστείλει τον αγώνα και τις

καταλήψεις μας, χρησιμοποίησαν ξανά το Webex, τις ημερήσιες ή πολυήμερες αποβολές για όποιον μαθητή τολμούσε να συμμετάσχει στην κατάληψη του σχολείου. Πολλές φορές μάλιστα διευθυντές απειλούσαν τους μαθητές με χάσιμο εκπαιδευτικών εκδρομών. Σε σχολείο της Κέρκυρας μάλιστα διευθυντής δεν δίστασε μέχρι κι να καλέσει την αστυνομία να εκκενώσει κατάληψη σχολείου. Αυτή η αυστηροποίηση των ποινών στα σχολεία είναι αναγκαίο μέτρο για τους νεοφιλελεύθερους, για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχουν αντιδράσεις στους εκτρωματικούς νόμους που ψηφίζουν και μας θέλουν εκτός της δημόσιας-δωρεάν παιδείας.

Ως μαθητές θα υπερασπιστούμε, μέχρι την ανατροπή όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων, τη δημόσια-δωρεάν παιδεία μέσα από τις συνελεύσεις και τις καταλήψεις των σχολείων μας. Ενωμένοι στο δρόμο με τους καθηγητές μας που κινδυνεύουν με απολύσεις από τις αξιολογήσεις, με τα αδέρφια μας τους φοιτητές που απειλούνται από τα δίδακτρα και χτυπιούνται σκληρά από την αστυνομία. Μέχρι την τελική νίκη για να σπάσουμε τον τσαμπουκά της κυβέρνησης.

Ο πολύμηνος αγώνας της νεολαίας ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και την κατάργηση του Άρθρου 16

Από τον Γενάρη μέχρι τον Μάρτη το φοιτητικό κίνημα δίνει ένα μεγαλειώδη αγώνα ενάντια στο νόμο «Ελεύθερο Πανεπιστήμιο» (ψηφίστηκε στις 8/3/2024) που αποσκοπεί στην πλήρη ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση της δημόσιας-δωρεάν παιδείας. Καταργεί το άρθρο 16, το οποίο κατοχυρώνει το δημόσιο-δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης και απαγορεύει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η κυβέρνηση, παρά την αποστροφή όλης της κοινωνίας για την εμπορευματοποίηση των πανεπιστημίων προχώρησε σε ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα. Ο Μητσοτάκης και όλο το αστικό μπλοκ αφήφισαν τις εκατοντάδες καταλήψεις σχολών και σχολείων πανελλαδικά, οι οποίες προέκυψαν μετά από την συμμετοχή χιλιάδων φοιτητών στις γενικές τους συνελεύσεις. Προσπάθησαν μέσω των δυνάμεων καταστολής να διαλύσουν την μεγαλειώδη πορεία των 30.000 φοιτητών την μέρα της ψήφισης δίχως να τα καταφέρνουν.

Το συγκεκριμένο φοιτητικό κίνημα είναι ίσως το πιο σημαντικό στην ιστορία των φοιτητικών κινημάτων, γιατί κατάφερε να υπερβεί αδυναμίες των προηγούμενων δεκαπέντε χρόνων που είχε επιβάλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Α) Πολύ γρήγορα οι φοιτητές μέσα στις σχολές τους επέβαλαν μια συντριπτική ήττα στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Β) Οι εργαζόμενοι, οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί απέρριψαν τον νόμο ως εχθρικό προς τα συμφέροντά τους. Γ) Μια πλατιά μάζα φοιτητών ζωντάνεψε τους φοιτητικούς συλλόγους και τις συνελεύσεις επαναφέροντας την κατάληψη ως το πιο μαχητικό μέσο οργάνωσης του αγώνα και άσκησης πίεσης. Μάλιστα σχεδόν 300 στις 400 σχολές πανελλαδικά βρίσκονταν κατειλημμένες από φοιτητές. Δ) Μια ολόκληρη γενιά άρχισε να διαπαιδαγωγείται μέσα από τις συνελεύσεις, τις καταλήψεις, τις δύο μεγαλειώδεις φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Αθήνα (8/2 και 8/3). Όλα τα αστικά κόμματα φοβούνται, γιατί αρχίζει να διαμορφώνεται μια νέα πρωτοπορία αγωνιστών που θα βρίσκεται στην πρώτη

γραμμή στις μάχες που έχουμε μπροστά μας (βλ. ιδιωτικοποίηση υγείας, παιδείας, ακρίβεια, πόλεμοι, εργοδοτικά εγκλήματα κ.ά.). Ε) Η λογική των ατομικών λύσεων του προηγούμενου διαστήματος (να πάρω το πτυχίο, για να φύγω στο εξωτερικό κ.λπ.) φαίνεται να βρίσκεται πίσω μας και αντί αυτού, η συλλογική πάλη να αποτελεί την μοναδική επιλογή για ένα καλύτερο αύριο. ΣΤ) Το φοιτητικό κίνημα οπλισμένο με αποφασιστικότητα και επιχειρήματα κατάφερε να αντιμετωπίσει την καταστολή της κυβέρνησης (εισβολή σε Νομική ΔΠΘ, ΝΟΠΕ ΑΠΘ) και τα ψέ-

ματα που ξέβραζαν τα ΜΜΕ της ΝΔ για τους φοιτητές (ληστές-μειοψηφίες που κάνουν τις καταλήψεις κ.λπ.). Η) Η βαθιά καταδίκη του ιδιωτικού αποτελεί, ένα χρόνο μετά τα Τέμπη, κατάκτηση στη συνείδηση μαθητών, φοιτητών, εργαζομένων. Το φοιτητικό κίνημα κατάφερε να ξεπροσιτάσει την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων που ακολούθησαν ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ μπροστά στα μάτια όλης της κοινωνίας.

Σε αυτή την αλματώδη κίνηση της νεολαίας δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν οι δυνάμεις της ΚΝΕ και των ΕΑΑΚ που μετά την ψήφιση θεώρησαν πιο σημαντικό να κλείσουν τον αγώνα, ώστε να προετοιμαστούν για τις φοιτητικές εκλογές και τις ευρωεκλογές. Έπαψαν να καλούν γενικές συνελεύσεις και να βάζουν κατάληψεις στα πλαίσιά τους. Η στάση τους αυτή σφραγίζει την ανεπάρκειά τους κατά την διάρκεια του κινήματος: α) δεν μπόρεσαν να αναλύσουν την φύση, το βάθος

και τις συνέπειες της επίθεσης (δηλαδή ότι αποτελεί αναγκαιότητα για τον ελληνικό καπιταλισμό να μην δίνει δεκάρα για τα πανεπιστήμια, ώστε να μην σπουδάσουν οι φτωχοί, αφού δεν μπορούν να απορροφηθούν σε παραγωγικούς τομείς της οικονομίας), β) έβαζαν εμπόδιο στην δημοκρατική λειτουργία των δομών αυτοοργάνωσης (συνελεύσεις, επιτροπές κατάληψης), με αποτέλεσμα να απωθούν τον κόσμο από την υλοποίηση των αποφάσεων, γ) οι δυνάμεις του ΚΚΕ προσπάθησαν να κρατήσουν απομονωμένο τον αγώνα των φοιτητών από τους μαθητές και τους εργαζόμενους, χωρίς να προκηρύσσουν απεργίες σε όσα σωματεία και εργατικά κέντρα ελέγχουν παρά μόνο μία απεργία στις 28/2 για τα Τέμπη. Αυτό συνέβη γιατί το ΚΚΕ δεν μπορεί να ελέγξει τον αγώνα των φοιτητών και για αυτό επιδιώκει να τον κλείσει. Τα ΕΑΑΚ στην πλειοψηφία τους ακολούθησαν την ΚΝΕ.

Με ψηφισμένο αυτό τον νόμο δεν υπάρχει καμία κανονικότητα. Το πλαίσιο στην εκπαίδευση αλλάζει ριζικά. Οι επιθέσεις της κυβέρνησης θα ενταθούν. Για αυτό τον λόγο φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας με επιμονή, υπομονή και αποφασιστικότητα. Να μην πάμε βήμα πίσω από τις συνελεύσεις μας και τα μαχητικά μέσα πάλης μας (καταλήψεις, εβδομαδιαίες διαδηλώσεις, κλεισίματα δρόμων κ.ά.). Ο αγώνας μας θα είναι μαραθώνιος πολλών μηνών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας-παιδείας, γιατί μπροστά μας έχουμε έναν αποφασισμένο ταξικό εχθρό που επιχειρεί να συντρίψει κατακτήσεις 50 χρόνων. Σε αυτό πρέπει να απαντήσουμε με τα Πολυτεχνεία και τις εξεγέρσεις της δική μας γενιάς, για να αλλάξουν οι συσχετισμοί προς όφελος της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Ένας ανοιχτός λογαριασμός που εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα πρέπει να κλείσει

Ένας χρόνος συμπληρώθηκε φέτος από το νεοφιλελεύθερο έγκλημα στα Τέμπη που κόστισε την ζωή σε 57 ανθρώπους, σημάδεψε την ελληνική κοινωνία και έδειξε τις δολοφονικές επιπτώσεις των ιδιωτικοποιήσεων. Το 2017 η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ξεπούλησε στην ιταλική εταιρεία Ferrovie dello Stato Italiane Group την ΤΡΑΙΝΟΣΕ για 45 εκ. Ευρώ. Τον δρόμο είχαν ανοίξει οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ («σπάσιμο» ενιαίου ΟΣΕ κ.ά.). Παρά τις τεράστιες επιχορηγήσεις, η εταιρία άφηνε τον σιδηρόδρομο να υποβαθμίζεται την ίδια ώρα που αύξανε την τιμή των εισιτηρίων, απέλυε εργαζόμενους, χωρίς να επενδύει ούτε ένα ευρώ. Υποβαθμίζοντας την εξυπηρέτηση, μετατρέποντας το δίκτυο και τις αμαξοστοιχίες σε καρμανιόλες, ήταν θέμα χρόνου να γίνει κάτι πιο σοβαρό...

Το μούδιασμα της ελληνικής κοινωνίας γρήγορα μετατράπηκε σε οργή, η οποία μέχρι σήμερα δεν έχει σβήσει. Αμέσως ξέσπασε μια κοινωνική έκρηξη με διαδηλώσεις, απεργίες εκατοντάδων χιλιάδων σε πολλές πόλεις της Ελλάδας αλλά και καταλήψεις σε σχολεία και σχολές. Όλος ο ελληνικός λαός κατάλαβε ότι ο καθένας μας θα μπορούσε να είναι σε αυτό το τρένο και βγήκε στον δρόμο, οργισμένος απέναντι σε αυτό το σάπιο σύστημα και την κυβέρνηση των δολοφόνων. Την ίδια στιγμή αναδείχθηκαν τα όρια του εργατικού κινήματος και οι συνέπειες των εγκληματικών πολιτικών αδυναμιών συγκεκριμένων δυνάμεων. Οι διάφορες προεκλογικές μεγαλοστομίες περί “τιμωρίας μέσα από τις εκλογές” και η λογική της “οργισμένης ψήφου” έστρεψαν την συζήτηση μακριά από τους αγώνες και τον δρόμο. Χαρακτηριστικό το γεγονός ότι υπήρξε συνειδητή προσπάθεια από το ΚΚΕ, το κίνημα να μην πάρει μορφή και να διαμορφώσει αιχμές αλλά να εκτονωθεί με λογικές “τι δημόσιο, τι ιδιωτικό πάλι το ίδιο είναι”, “όλων των νεκρών να γίνουμε φωνή”. Παρά την έκτασή του, το κίνημα δεν κατάφερε να οργανωθεί στην βάση του και γύρω από 2-3 βασικά αιτήματα που προωθούν και

ενώνουν τον κόσμο δίνοντας του έναν στόχο πάλης. Έτσι ο αγώνας πλακώθηκε για μια στιγμή κάτω από το βαρύ και αρνητικό εκλογικό αποτέλεσμα. Το ρήγμα όμως έχει ανοίξει και φαίνεται να γιγαντώνεται. Τα πολιτικά κέρδη είναι παραπάνω από υπαρκτά. Α) Στιγματίσει την κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και όσες μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν μερίδιο ευθύνης. Β) Κατέδειξε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν ολέθριες συνέπειες για φτωχούς και νεολαία. Γ) Άνοιξε έναν αγώνα διαρκείας που συνεχίζεται, παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια, μέχρι να ηττηθούν και να τιμωρηθούν οι ένοχοι.

1 χρόνο μετά, η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει με λύσσα το καταστροφικό της έργο. Στο μέτωπο της παιδείας, με το νομοσχέδιο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια, θέλει να καταργήσει ακόμη και το ίδιο το Σύνταγμα (με την κατάργηση του άρθρου 16). Στο μέτωπο των πολεμικών συγκρούσεων, στηρίζει ενεργά τους φασίστες-σφαγείς του σιωνιστικού Ισραήλ και των ΗΠΑ, που προσπαθούν να εξαφανίσουν τον ηρωικό Παλαιστινιακό λαό! Στο μέτωπο της ακρίβειας η κυβέρνηση κάνει τα πάντα για να την διατηρήσει, για να πλουτίσουν κάποιιο λίγοι, εταιρίες ρεύματος κ.ά. πάνω στις πλάτες μας. Μπαζώνει χωρίς ντροπή τον τόπο του εγκλήματος. Χρυσοπληρώνει τα ΜΜΕ για να αναπαράγουν το αφήγημα της για ανθρωπινό λάθος και αρνήθηκε την άρση της βουλευτικής ασυλίας παρά τις ενάμιση εκατομμύριο υπογραφές που μαζεύτηκαν για αυτό τον σκοπό, δείχνοντας την αλαζονεία και τον αδίστακτο χαρα-

κτήρα της.

Χωρίς να έχουν ξεπεραστεί οι αδυναμίες του κινήματος, η κατάσταση έχει κάποια διαφορετικά χαρακτηριστικά και αυτό εκφράστηκε στις κινητοποιήσεις. Υπάρχουν αντιστάσεις που σε μερικές περιπτώσεις είναι μακροχρόνιες. Τα Τέμπη παραμένουν μια ανοιχτή πληγή, κάτι που φάνηκε ολοφάνερα στην πολύ μαζική γενική απεργία στις 28/2. Το φοιτητικό κίνημα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων μπήκε στον τρίτο του μήνα. Μπόρεσε να αποτυπωθεί μια πλατιά καταδίκη του «ιδιωτικού» τόσο στις συνειδήσεις της νεολαίας, όσο και της υπόλοιπης κοινωνίας, που βιώνει μέσα από σκληρές εμπειρίες τις βάρβαρες συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων. Η επιμονή και η μαζικότητα του αγώνα αυτού ενάντια στον πυρήνα του νεοφιλελευθερισμού, τις ιδιωτικοποιήσεις, στρίμωξε την κυβέρνηση και μαζί με τις μεγάλες κινητοποιήσεις και τα μπλόκα των αγροτών τη φθείρει πολιτικά. Οι εκπαιδευτικοί με την απεργία – αποχή από την αξιολόγηση, την έχουν σταματήσει σχεδόν καθολικά, παρά τις διώξεις. Απέναντι σε αυτούς που τα ξεπουλάνε όλα και μας φορτώνουν μνημόνια και καταστολή πρέπει να ορθώσουμε ένα δυναμικό κίνημα. Για να τιμωρηθούν πρέπει να παλέψουμε για εθνικοποιήσεις, κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων. Η μόνη λύση είναι ο ανυποχώρητος αγώνας στους δρόμους με καταλήψεις, απεργίες και διαδηλώσεις. Για να μην αφήσουμε να συμβούν άλλα τέτοια κρατικά εγκλήματα.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΓΡΟΤΩΝ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ – ΕΕ ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι μαζικές αγροτικές κινητοποιήσεις που ξέσπασαν σε όλη την Ευρώπη, υιοθέτησαν μαχητικά μέσα πάλης, όπως μπλόκα δρόμων, ευθεία σύγκρουση με τους μηχανισμούς καταστολής κλπ. Δεν συνέπεσαν όμως διόλου τυχαία οι αγώνες αυτοί. Οι αγρότες έχουν συνειδητοποιήσει την πάγια πολιτική της ΕΕ, που στοχεύει στην εκμηδένισή τους και του αγροτικού τομέα στην Ευρώπη, καθώς αυτός ποτέ δεν υπήρξε κερδοφόρος για εκείνη. Η ΕΕ δεν είχε ποτέ αναπτυγμένο παραγωγικό τομέα, όπως σε άλλες χώρες (πχ. ΗΠΑ, Αργεντινή) ενώ παράλληλα το κόστος του εργατικού δυναμικού είναι πολύ υψηλότερο συγκριτικά με χώρες, όπως π.χ. την Ινδία, όπου το καθεστώς υπερεκμετάλλευσης εργασίας είναι κανονικότητα. Επίσης, οι πολυεθνικές στην ΕΕ στοχεύουν κυρίως στις εισαγωγές φθηνών πρώτων υλών και τροφίμων από το εξωτερικό, έτσι ώστε ο ανταγωνισμός να κατακυλιήσει τις τιμές των πρώτων υλών και να μειωθούν οι μισθοί, προς όφελος των καπιταλιστικών κερδών. Για να το πετύχουν αυτό, έχουν επιβάλει την «Κοινή Αγροτική Πολιτική», ώστε να συσπειρωθούν οργανωμένα με μια σειρά επιθέσεων ενάντια στους αγρότες.

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις όλο αυτό το διάστημα, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην ΕΕ συνολικά, ξέσπασαν ενάντια στη σωρεία μέτρων που επιτίθενται στην ίδια την επιβίωση των αγροτών, κατατρώγοντας πρακτικά το εισόδημά τους. Μία βασική πτυχή τους αποτελεί η λεγόμενη «Πράσινη Συμφωνία», που στοχεύει στην δήθεν «πράσινη μετάβαση», δηλαδή στη μείωση εκπομπών αερίων, με μέτρα που

μειώνουν τη χρήση γης από τη γεωργία. Επιπλέον μέτρο είναι η υποχρεωτική μείωση της χρήσης φυτοφαρμάκων, κατανάλωσης πετρελαίου κ.λπ. Όλα τα παραπάνω όμως τα χρεώνονται αποκλειστικά οι αγρότες, καθώς μειώνουν τη παραγωγή τους, ενώ οι ίδιοι είναι αυτοί που καλούνται να δώσουν δις ευρώ ετησίως για να αποπληρώσουν την μετάβασή τους στην «πράσινη ενέργεια». Τις κινητοποιήσεις επιπλέον πυροδότησαν οι οικονομικές συμφωνίες των κρατών που αυξάνουν τις εισαγωγές πρώτων υλών από χώρες εκτός ΕΕ, οι εξοντωτικές αυξήσεις των τιμών πετρελαίου, ρεύματος, λιπασμάτων κ.λπ., αλλά και η κλιματική κρίση και οι φυσικές καταστροφές, που μειώνουν δραματικά την παραγωγή.

Όσον αφορά το κίνημα των αγροτών, σε Βρυξέλλες, Παρίσι, Γερμανία και άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ, καταγράφηκε και πρωτοστάτησε σωρεία μαχητικών κινητοποιήσεων, με κλεισίματα δρόμων, πέταγμα κοπριάς και εσπεριδοειδών σε κυβερνητικά κτήρια, συγκρούσεις με αστυνομία κ.α. Για την εξαγορά/καταστολή του αγώνα έσπευσαν κυβερνήσεις σε όλη την ΕΕ να υπόσχονται είτε χρήματα στους αγρότες είτε καθυστέρηση επιβολής φόρων. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο πλέον σε Ευρωπαίους και Έλληνες αγρότες το ότι οι πολυεθνικές (με τις πλάτες της ΕΕ), στοχεύουν στην εξόντωση τους, για χάρη των κερδών μίας χούφτας ελίτ.

Στην Ελλάδα, σημειώθηκαν σημαντικές και μαζικές κινητοποιήσεις, με μπλόκα στους δρόμους, ακόμη και σε επαρχιακές πόλεις, με αποκορύφωμα το πανελλαδικό συλλαλητήριο της Αθήνας στις 20/2. Οι Έλληνες αγρότες, εκτός από

τα κοινά ζητήματα με τους υπόλοιπους στην Ευρώπη, είναι φορτωμένοι στις πλάτες τους τις επιπτώσεις από τις πλημμύρες στη Θεσσαλία, για τις οποίες οι αποζημιώσεις θα δοθούν σε αόριστο χρόνο και δεν φτάνουν σε καμία περίπτωση για την αποκατάσταση των ζημιών. Την κατάσταση αυτή έρχεται να συμπληρώσει η ιδιωτική ασφάλιση, που προσπαθούν να επιβάλουν στους αγρότες και η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του νερού. Ο αγώνας των αγροτών αγκαλιάστηκε από την υπόλοιπη κοινωνία με την αλληλέγγυα στάση των εργαζομένων και της νεολαίας. Η κυβέρνηση από την άλλη, προσπαθώντας να βάλει ένα τέλος στις κινητοποιήσεις των αγροτών, χρησιμοποίησε την καταστολή των ΜΑΤ, αλλά και υποσχέσεις για παράταση επιδότησης αγροτικού πετρελαίου για δύο χρόνια. Αυτό βέβαια δεν είναι εφικτό με τις πολιτικές που επιβάλλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το οποίο απαγορεύει να δοθεί έστω μισό ευρώ παραπάνω για τις ανάγκες των αγροτών.

Οι κινητοποιήσεις των αγροτών έληξαν απότομα, χωρίς κανένα από τα σημαντικά προβλήματά τους δεν έχει ακόμη λυθεί. Αποκλειστική ευθύνη σε αυτό έχει η συνδικαλιστική ηγεσία του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ, που επέλεξε να μην προτάξει έναν ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, ενώ ακόμη και το μπλόκο στην Αθήνα ήταν πλήρως ελεγχόμενο και συμφωνημένο με την αστυνομία.

Τα αιτήματα των αγροτών είναι δίκαια και μπορούν να υλοποιηθούν στο δρόμο, οργανώνοντας τον αγώνα τους μέσα από επιτροπές, συνελεύσεις και συντονιστικά. Απαραίτητη είναι η ενοποίηση του αγώνα τους με τους φοιτητές, τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, γύρω από κοινές διεκδικήσεις. Πρέπει όλοι μαζί να προτάξουμε το αίτημα «στοπ στις ιδιωτικοποιήσεις», οικοδομώντας έναν αγώνα διαρκείας, έτσι ώστε να ξεμπερδέουμε επιτέλους με την εγκληματική κυβέρνηση που μας δολοφονεί καθημερινά.

80 χρόνια από την εκτέλεση των 200 αγωνιστών στην Καισαριανή

«Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ»,
αυτές τις λέξεις έγραψε ο Μήτσος Ρεμπούτσικας λίγο πριν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Η εργατική Πρωτομαγιά, σε όλες τις χώρες, πριν η αστική τάξη προσπαθήσει να την κάνει μια εορτή/αργία, ήταν και θα είναι ένας μεγαλειώδεις σταθμός του εργατικού κινήματος. Τη Πρωτομαγιά του 1944, στην κατεχόμενη Αθήνα από τους ναζί, εκτελέστηκαν 200 αγωνιστές του εργατικού κινήματος, που αντιστάθηκαν στην φασιστική κατοχή και πάλεψαν για μια καλύτερη, σοσιαλιστική κοινωνία. Η εκτέλεση έγινε ως αντίποινα για την δράση του αντάρτικου στη Λακωνία. Συγκεκριμένα, στις 27 Απριλίου 1944 οι αντάρτες έξω από τους Μολάους, εξόντωσαν τον Γερμανό στρατηγό Κρεχ, τρεις συνοδούς του και τραυμάτισαν πολλούς στρατιώτες του, το οποίο ήταν ένα ισχυρό πλήγμα στα γερμανικά στρατεύματα. Ως αντίποινα, έγιναν δύο διαταγές από τον στρατιωτικό διοικητή της Ελλάδας. Πρώτη διαταγή ήταν ο τουφεκισμός των «200» κομμουνιστών στις 1/5/1944. Η δεύτερη προέβλεπε τον «τουφεκισμό όλων των ανδρών, τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολάων προς Σπάρτην, έξωθι των χωριών», όπου αυτή η διαταγή εκτελέστηκε από ταγματασφαλίτες, δολοφονώντας άλλους 100 κομμουνιστές. Έτσι, τα χαράματα της Πρωτομαγιάς του 1944, τα πολυβόλα των φασιστών άρχισαν τις εκτελέσεις ανά 20 άτομα, υποχρεώνοντας την επόμενη 20σάδα πριν εκτελεστούν να φορτώσουν τους νεκρούς στα αυτοκίνητα! Αυτή η σκηνή θα επαναληφθεί πολλές φορές μέχρι να εκτελεστούν και οι 200. Το έργο των ναζιστών θα τελειώσει λίγο μετά τις 10 το πρωί. Ήταν η δεύτερη μαζική εκτέλεση, ως αντίποινα, μετά την εκτέλεση 106 αγωνιστών στις 6 Ιουνίου 1943 στο Κούρνοβο/Νεζερό, ανάμεσα στους οποίους ήταν 4 τροτσκιστές (μεταξύ των οποίων και ο θεμελιωτής του επαναστατικού μαρξισμού στη χώρα μας Π. Πουλιόπουλος) και ένας αρχαιομαρξιστής.

Όλοι όσοι επρόκειτο να εκτελεστούν, αποφασισμένοι να παλέψουνε για τον σκοπό τους, δεν λύγισαν ούτε στιγμή. Στάθηκαν μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα με έναν ηρωισμό που θα μείνει για πάντα στην

ιστορία του ελληνικού και παγκόσμιου, εργατικού κινήματος. Ωστόσο, αξίζει να αναφέρουμε την περίπτωση του Ναπολέοντα Σουκατζίδη, που προτίμησε να εκτελεστεί ο ίδιος παρά να έχει ευνοϊκή μεταχείριση από τους φασίστες και να εκτελεστεί άλλος στη θέση του. Ανάμεσα στους «200» εκτελεσμένους αγωνιστές ήταν 7 τροτσκιστές και 5 αρχαιομαρξιστές.

Οι «200» κομμουνιστές έγιναν θρόλοι και παράδειγμα προς μίμηση, για κάθε άνθρωπο που θέλει να διεκδικήσει μια καλύτερη ζωή. Οι αγωνιστές αυτοί, που η Ελληνική αστική τάξη και το καθεστώς του Μεταξά κρατούσαν έγκλειστους στην Ακροναυπλία και την Ανάφη κάτω από άθλιες συνθήκες, ήταν εκείνοι που πραγματικά πάλευαν για μια ελεύθερη σοσιαλιστική Ελλάδα. Οι αγωνιστές εκείνοι δεν ήταν αντιμέτωποι μόνο με την είσοδο των χιτλερικών στρατευμάτων στην Ελλάδα, αλλά και με το καθεστώς του Μεταξά και τους δωσίλογους που τους παρέδωσαν στους ναζί. Αυτό δείχνει πως η Ελληνική αστική τάξη και η δικτατορία του Μεταξά προτίμησε να σταθεί στο πλάι της ναζιστικής Γερμανίας, για να εξοντώσει τους Έλληνες αγωνιστές που πάλευαν για την απελευθέρωση όλου του λαού. Μέχρι και σήμερα η ντόπια ελίτ προτιμάει να διαλύσει την χώρα της, μέσω της ακρίβειας, την συμμετοχή σε πολέμους, την καταστολή, το ξεπούλημα του δημοσίου πλούτου, καταδικάζοντας την νεολαία, τους εργαζομένους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα που βλέπουνε την ζωή τους να χειροτερεύει μέρα με την μέρα.

Ογδόντα χρόνια μετά την αιματηρή Πρωτομαγιά του 1944, σύσσωμη η ελληνική κοινωνία βρίσκεται αντιμέτωπη με μια επίθεση ενάντια σε κάθε δικαίωμα και κατάκτηση, η οποία έχει βουλιάξει στον πάτο το βιοτικό επίπεδο των λαϊκών νοικοκυριών. Οι νεοφιλελεύθερες και μνημονιακές πολιτικές των ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, επιβάλλουν στην κοινωνία μισθούς πείνας, πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, ενώ παράλληλα αποκλείουν τους μαθητές από την τριτοβάθμια εκπαίδευση (ΕΒΕ, Εθνικό Απολυτήριο, νόμος Πιερρακάκη κ.λπ.). Μας καταργούν κάθε κεκτημένο δικαίωμα, ξεπουλώντας κάθε δημόσιο και δωρεάν αγαθό, όπως Υγεία, Παιδεία, Κοινωνική Ασφάλιση και Μεταφορές. Πασχίζουν με κάθε τρόπο να φορτώσουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες μας, αδιαφορώντας για τα όποια καταστροφικά αποτελέσματα μπορεί αυτό να επιφέρει (Τέμπη, πλημύρες, πυρκαγιές κ.λπ.).

Ως εδώ! Πρέπει και μπορούμε να δώσουμε έναν αγώνα διαρκείας ενάντια στην φτώχεια, τον πόλεμο, την καταστολή και την διάλυση της παιδείας. Μέσα από τις δομές αυτοοργάνωσης μας (επιτροπές, γενικές συνέλευσης κ.λπ.), να οργανώσουμε έναν ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, για να μπορέσουμε να υπερασπιστούμε το μέλλον και τις ζωές μας.

«Εδώ η ζωή μας μένει σταματημένη στο αβέβαιο ημίφως μακρινής ελπίδας. Έμειναν έξω απ' τη θύρα όλα όσα αγαπούμε, τ' αφήσαμε εκεί περνώντας το κατώφλι...»

Το βιβλίο του Ηλία Βενέζη, «Το νούμερο 31328», αποτελεί ένα χρονικό-ντοκουμέντο των κακουχιών και βασανιστηρίων που βίωσε ο συγγραφέας, όντας 18 χρονών παιδί, όταν οδηγήθηκε αιχμάλωτος στα τούρκικα τάγματα εργασίας-εξόντωσης, τα λεγόμενα «Αμελέ Ταμπουρού», κατά την διάρκεια της Μικρασιατικής Καταστροφής. Όπως αναφέρει ο ίδιος, το βιβλίο αυτό είναι «γραμμένο με αίμα», γιατί ενσαρκώνει την κάθε πληγή και τον πόνο που προκάλεσε ο πόλεμος αυτός, τόσο στον ίδιο, όσο και σε όλους τους λαούς που ποτέ δεν θέλησαν, ούτε είχαν συμφέρον από τον πόλεμο αυτό. Παρ' όλα αυτά όμως, σύρθηκαν μέσα σε αυτόν με τη βία, εξαιτίας των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, αλλά κυρίως της απληστίας της ελληνικής αστικής τάξης, που επιζητούσε να επωφεληθεί από τον διαμελισμό του «Μεγάλου Ασθενούς» (διαλυμένη Οθωμανική Αυτοκρατορία), αρπάζοντας κομμάτι της «πίτας». Η στάση αυτή της ελληνικής αστικής τάξης οδήγησε εν τέλει σε μια αιματηρή εκστρατεία για τους λαούς της περιοχής (Τούρκοι, Έλληνες, Αρμένιοι κ.λπ.), η οποία κατέληξε στην άτακτη φυγή του ελληνικού στρατού και στην Μικρασιατική Καταστροφή. Στο βιβλίο φαίνεται ξεκάθαρα το αντιπολεμικό μήνυμα του συγγραφέα, ακριβώς γιατί επέλεξε να μην γράψει ένα ιστορικό ντοκουμέντο ή ένα λογοτεχνικό έργο, αλλά να καταγράψει, έτσι ακριβώς όπως βίωσε, τα βάσανα και τις τραγικές συνέπειες του πολέμου πάνω στην ανθρωπότητα.

Ο Ηλίας Βενέζης, γεννημένος το 1904 στο Αϊβαλί της Μικράς Ασίας, μεγάλωσε και έζησε στην περιοχή αυτή, μέχρι το ξέσπασμα τους Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου διέφυγε με την μητέρα και τα αδέρφια του στην Μυτιλήνη, μέχρι και το 1919 που επέστρεψαν. Τρία χρόνια μετά, αφού είχε ξεκινήσει η ελληνική εκστρατεία στην Μικρά Ασία, η

οικογένειά του καταφέρνει να φύγει από την Μικρά Ασία, ο ίδιος όμως δεν προλαβαίνει να επιβιβαστεί στο πλοίο και πιάνεται αιχμάλωτος, μαζί με άλλους 3.000 Αϊβαλιώτες, για να σταλεί στα Αμελέ Ταρμπού. Αρχικά, οι αιχμάλωτοι οδηγούνται σε πρόχειρα καταλύματα, όπου εκεί επισημαίνονται αυτοί που επρόκειτο να εκτελεστούν. Έτσι, καθ' όλες τις μέρες της παραμονής τους, οι «μελλοθάνατοι» κρατούμενοι ζούσαν τις τελευταίες τους μέρες, αναμένοντας με αγωνία τον θάνατό τους. Όσοι επιζούν, παραλαμβάνονται από μία ένοπλη φρουρά και μεταφέρονται στα βάθη της Μικράς Ασίας.

Ο συγγραφέας και οι κρατούμενοι μέτεπειτα υποβάλλονται σε ένα καθεστώς διαρκούς εξόντωσης, τόσο σωματικής, όσο και ψυχικής. Μονίμως έχουν να αντιμετωπίσουν το μαρτύριο της δίψας, της πείνας και των επιδημιών, ενώ καθημερινά υποβάλλονται σε πολύωρες και εξοντωτικές καταναγκαστικές εργασίες. Όπως γράφει χαρακτηριστικά ο συγγραφέας: «Τις μέρες δουλεύουμε σκληρά. Δεν υπάρχει περιθώριο για σκέψεις. Τίποτα περαστικά καστροπούλια φεύγουν κυνηγημένα σαν αστραπή. Σα βραδιάσει, πάλι τα ίδια. Το μυαλό, αν έχει ουσίες, τις χύνει στα τυραγνισμένα κορμιά, στα κόκαλα και στις φλέβες, να τονωθεί το αίμα γιατί έχασε δυνάμεις. Έτσι οι σκέψεις απορροφούνται - για να υπάρχει μεδούλι και αίμα». Οι άνθρωποι μετατρέπονται σε απλά ζώα, όπου το μόνο που τους κρατάει ζωντανούς είναι το αίσθημα της επιβίωσης. Η προσωπικότητα του καθενός

Βιβλιοπαρουσίαση: «Το νούμερο 31328» του Ηλία Βενέζη, με αφορμή τα 100 χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του

χάνεται μια για πάντα μέσα στα κάτεργα, όπου πλέον το μόνο που διαχωρίζει τα «άψυχα» κορμιά ανά μεταξύ τους, είναι μια ταμπέλα που αναγράφει τον αριθμό του κρατουμένου. Από εκεί πηγάζει και ο τίτλος του βιβλίου, καθώς αυτή ήταν η «νέα ταυτότητα» που είχε δοθεί στον Ηλία Βενέζη κατά την καταγραφή των σκλάβων.

Όσοι καταφέρνουν να επιζήσουν, φθάνουν στο Κίρκαγατς, όπου οι συνθήκες γίνονται κάπως πιο ανθρώπινες, με αποτέλεσμα ο αφηγητής να μπορέσει να θυμηθεί σε κάποιο βαθμό τον παλιό του εαυτό. Το μαρτύριο του συγγραφέα φτάνει στο τέλος του 14 μήνες μετά την αιχμαλωσία του, όπου είναι ένας από τους μόλις 23 που επέζησαν. Αφότου απελευθερώνεται, καταφέρνει να επιστήσει στην Μυτιλήνη και να ιδωθεί ξανά με την οικογένειά του, χωρίς όμως να μπορέσει ποτέ να αποτινάξει από πάνω του τα βάρη των βασανιστηρίων και του πολέμου.

Το αντιπολεμικό στοιχείο που κυριαρχεί στο βιβλίο αυτό, σήμερα είναι ποιο επίκαιρο από ποτέ. Αυτό φαίνεται από τα πολλαπλά πολεμικά μέτωπα που έχουν ανοίξει οι Δυτικοί ιμπεριαλιστές (ιδίως οι ΗΠΑ), όπως στην Ουκρανία αλλά και στην Παλαιστίνη, που εξελίσσεται μια γενοκτονία διαρκείας. Μόνη ελπίδα για να απαλλαγούμε από την βαρβαρότητα του πολέμου, είναι μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι παγκοσμίως να προτάξουμε την διεθνιστική αλληλεγγύη και την κοινή πάλη των λαών, ενάντια στα αιματοβαμμένα τους συμφέροντα. Να οικοδομήσουμε ένα αντιπολεμικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, όπως έχουμε κάνει και άλλες φορές στην ιστορία!

• Ελένη Σ.

